

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010921
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712010921.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 11. júna 2014, prejednal sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen z 13.02.2014 sp.zn. 3T 242/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na ust. § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. zastavil trestné stíhanie obvineného K. I. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť 10.01.2009 v Detve spôsobom bližšie popísaným vo výrokovej časti napadnutého uznesenia. Dôvodom pre takýto postup je teda v zmysle citovaných ustanovení Trestného poriadku skutočnosť, že v trestnom stíhaní nemožno pokračovať, keďže ide o osobu, pri ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal sťažnosť okresný prokurátor v zákonnej lehote, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a prikázania okresnému súdu, aby vo veci konal a rozhodol. V sťažnosti poukázal na ustanovenia § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., § 9 ods. 2 Tr. por. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že obvinený K. I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 11.09.2012 sp.zn. 1T 100/2012 uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. pre skutok zo 16.12.2008 a skutok spáchaný v presne nezistený deň v mesiaci január 2009. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov a tento mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu tri roky. Toto odsúdenie bolo amnestované rozhodnutím z 30.04.2013, kde súd vyslovil, že je obvinený účastný amnestie Prezidenta SR z 02.01.2013 s účinkom, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Uvedené skutky boli spáchané 16.12.2008 v presne nezistený deň a v mesiaci január 2009, pritom skutok v obžalobe z 13.12.2012 bol spáchaný v dňoch 01.01.2009 až 11.01.2009, boli kvalifikované ako pokračovací prečin podvodu a prichádzalo v úvahu teda ukladanie spoločného trestu v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák., iba v prípade, ak by obvinený za niektoré z čiastkových útokov tohto pokračovacieho trestného činu bol právoplatne odsúdený a pritom by už nešlo o odsúdenie s účinkom zahladenia, ale iba v prípade, ak by obvinený z niektorých čiastkových skutkov útokov tohto pokračovacieho trestného činu bol právoplatne odsúdený a pritom by už nešlo o odsúdenie s účinkom zahladenia. Vzhľadom na účinky vyplývajúce z ust. § 93 ods. 1 Tr. zák. a rozhodnutia o amnestii Prezidenta SR z 02.01.2013 s rovnakým účinkom, pokiaľ odsúdenie nebolo v predpísanom konaní zrušené, vylučuje postup podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. Zo znenia ust. § 41 ods. 3 je totiž zrejmé, že umožňuje uloženie spoločného trestu len v prípade, ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, ale nie aj v prípade, ak toto odsúdenie je už zahladené. Citované ustanovenie Trestného zákona nemá totiž také znenie, ktoré by výslovne stanovovalo, že ustanovenie

o spoločnom treste za pokračovanie v trestnom čine sa použije aj vtedy, ak je skoršie odsúdenie takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený (to bol názor okresného súdu v zmysle napadnutého rozsudku).

Pokiaľ ide o názor okresného prokurátora v zmysle odvolania, tento poukazuje na ust. § 43 a následne aj na ust. § 42 a § 43. Potom v danom prípade nie je rozhodované o ukladaní trestu za viac trestných činov, ani rozhodované o vine viacerých z trestných činov, aby mohlo byť primerane aplikované ust. § 42 ods. 3 Tr. zák., ale ide o rozhodovanie o vine a treste za čiastkový skutok jedného pokračovacieho trestného činu, o ktorom v jeho časti už raz bolo súdom právoplatne konané a rozhodnuté. Nesúhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia, že ukládanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. by prichádzalo v úvahu iba v prípade, ak by obvinený bol za niektoré z čiastkových útokov tohto pokračovacieho trestného činu právoplatne odsúdený a pritom by sa nejednalo o odsúdenie s účinkom zahladenia, a preto podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. e) bolo zastavené trestné stíhanie, pretože v ňom nie je možné pokračovať. Keďže ide o osobu, pri ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu, nakoľko to isté amnestované a zahladené právoplatné odsúdenie, resp. právoplatne odsudzujúci trestný rozkaz súdu v inej veci pri svojom rozhodovaní prakticky vyhodnocuje dvojakým spôsobom, keď ho na jednej strane akceptuje pri aplikovaní § 9 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. zák., resp. sa naň odvoláva bez ohľadu na ust. § 92 ods. 5 Tr. zák., ale už ho následne neakceptuje pri posudzovaní viny a ukladaní trestu u obvineného evidentne s prihliadnutím na § 92 ods. 5 Tr. zák. Ak súd poukazuje na zahladenie odsúdenia, nemôže povedať, že toto zahladené odsúdenie má účinky založenia prekážky na bis in idem.

Krajský súd na základe sťažnosti okresného prokurátora preskúmal zákonnosť napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, pritom zistil, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

V prvom rade musí odvolací súd konštatovať, že okresný prokurátor podal obžalobu na obvineného K. I. a T. X. pre spolupáchateľstvo prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Tr. zák., § 20 Tr. zák., ktorého sa obžalovaný K. I. mal dopustiť 10.01.2009 v Detve obdobným spôsobom a v časovej súvislosti so skutkami v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen z 11.09.2012 sp.zn. 1T 100/12, za ktorý bol odsúdený na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov a výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu troch rokov, pričom toto odsúdenie je súčasťou skutkovej vety a dôvodom pre kvalifikáciu predmetného skutku aj podľa ods. 2 § 221 Tr. zák. teraz podanej obžaloby okresného prokurátora.

Podľa odvolacieho súdu nie je sporné, či ide o pokračovací trestný čin alebo nie, s prihliadnutím na kritériá určené ust. § 122 ods. 10 zák., podľa ktorého

za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

V ďalšej časti tiež možno konštatovať, že nie je sporné, že by odsúdenie v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen z 11.09.2012, resp. trestného rozkazu 1T 100/2012 bolo amnestované v dôsledku amnestie Prezidenta SR z 02.01.2013, pritom podľa tohto rozhodnutia o amnestii podľa čl. 1,2,3,4 sa odpúšťajú uložené tresty s účinkom „že sa na páchatel'a hľadá, ako keby nebol odsúdený“.

Podľa § 92 ods. 5 Tr. zák., odsúdenie sa zahladzuje, ak to nariadi prezident Slovenskej republiky na základe svojho práva zahládzať odsúdenie formou milosti alebo amnestie.

Podľa § 93 ods. 1 Tr. zák., ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatel'a, ako keby nebol odsúdený.

Z tohto pohľadu potom odvolací súd považuje za právny stav jednoznačne jasný, bez ohľadu na právne spory medzi okresným prokurátorom a súdom prvého stupňa, ktorý svoj postup v zmysle výrokovej časti odôvodnil pomerne komplikovane, keď sa dá jednoducho konštatovať, že obvinený je trestne stíhaný a bola podaná na neho obžaloba okresným prokurátorom pre čiastkový skutok, ktorý je súčasťou skutku

pokračovacieho trestného činu, resp. prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Tr. zák., pre ktoré trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené s účinkami zahladenia odsúdenia bez ohľadu na iné zákonné ustanovenia, s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom uznesení zásadné pochybenie, ktoré by malo mať za následok dôsledok zmeny alebo zrušenia napadnutého uznesenia, považuje napadnuté uznesenie za zákonné a z týchto dôvodov sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.